

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 41.

Utgitt 18 oktober.

1926

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved ifølge be- 7 oktbr.
myndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924
stadfestes i henhold til § 67 i brandloven av 15 august 1908
som gjeldende inntil videre følgende av Vossevangen
byggningsrepresentantskap i møte den 19 august 1926 ved-
tatte tillegg til de ved kongelig resolusjon av 22 sep-
tember 1911 approberte tilleggsbestemmelser til
brandloven for stedet:

«Med hydrantvakten og slangeavdelingen (vannverks-
korpset) skal der avholdes minst 1 øvelse hver annen måned
året rundt.

Med de øvrige avdelinger skal der avholdes øvelse
minst 1 gang årlig. Øvelser eller instruksjon kan ellers
avholdes så ofte brandstyret finner det nødvendig».

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 7 oktbr.
til lov om motorvogn av 20 februar 1926 § 19, annet ledd,
jfr. § 36, første ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil
videre:

Under teleløsning og ellers når føreforholdene gjør det
nødvendig kan motorvognkjøring forbys på hoved-
veiene i Alstahaug og Stamnes herreder.

Forbudet gjelder dog ikke uopsettelige tjenestereiser
som foretas av læger, dyrlæger, jordmødre og veivesenets
funksjonærer.

Bestemmelse om når og i hvilken utstrekning forbudet
skal iverksettes treffes av lensmannen (veitilsynsmannen)
etter bemyndigelse av veivesenets overingeniør.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Samtidig opheves de i departementets skrivelser av
6 og 20 april 1926 utferdigede bestemmelser om motorvogn-
kjøring i de ovennevnte herreder.

Kongelig resolusjon, hvorved med hjemmel i § 15 i 8 oktbr.
lov om tilsyn med pleiebarn m. v. av 29 april 1905
bestemmes at lovens §§ 1—9 gjøres gjeldende for
Kråkstad herred, Akershus fylke.

8 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 41 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes:

1. Der opprettes et havnestyre for uthavnen Vestresand i Borge herred, Nordland fylke.
2. Grensen for det område, som underlegges havnestyret går fra høivannslinjen langs yttersiden av moloen mellem land og Solivoldodden, derfra langs yttersiden av moloen fra Solivoldodden, og fra dennes spiss videre i en rett linje til seilmerket på Tollknivskallen, hvorfra i en rett linje til nordvestre pynt av Vallandet.

3. — — — — —

8 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Klæbu herred, Sør-Trøndelag fylke, i møte den 16 juli 1926 besluttede forandringer av §§ 1 og 6 i de ved kongelig resolusjon av 15 desember 1917 stadfestede skogvedtekter for herredet.

De besluttede forandringer går ut på følgende:

§ 1. Uten godkjent utblinkning er det forbudt til salg eller industriell produksjon å åvirke furu. Gran kan åvirkes når den holder minst 21 cm. 5 meter fra høieste rotgren utenpå barken på treets høieste kant.

— — — — —

§ 6. Tvistigheter angående utblinkning avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet.

I tilfelle av dissens i rådet skal dette, før avgjørelse fattes, innhente fylkesskogmesterens uttalelse eller gi ham anledning til å delta i sakens behandling. Han gis for øvrig myndighet til å kontrollere enhver blinkning så vel som skogvedtektenes overholdelse.

8 oktbr. **Rundskrivelse** fra Finans- og Tolldepartementet til fylkesmennene.

Ved tilleggslov av 25 juni 1926 til brennevinstilvirkningsloven har bl. a. lovens § 34 fått sådan avfatning:

«Forsåvidt der ifølge de til enhver tid gjeldende skattebeslutninger kan innrømmes hel eller delvis fritagelse for avgift eller toll av brennevin eller derunder henførte varer, der ikke skal anvendes til drikk, blir sådan fritagelse å meddele ved spesiell bevilling fra Finansdepartementet. Departementet kan dog overføre bevillingsmyndighet til fylkesmennene i den utstrekning og på de betingelser, som det måtte bestemme.»

I medhold av denne bemyndigelse bestemmer departementet herved at bevillingsmyndigheten efter nevnte paragraf fra og med 1 november 1926 og inntil videre blir å utøve ved fylkesmennene, forsåvidt angår avgiftsfritagelse for denaturert spiritus i en mengde av inntil 2000 liter pr. år for den enkelte ansøker til:

1. personer og bedrifter, som skal anvende spiritusen i ublandet stand til brensel, rensning, vaskning og lignende annet bruk,
2. håndverkere (såsom snekkere, treskjærere, malere o. l.) og industrielle bedrifter, som skal anvende spiritusen på eget verksted til fremstilling av politur, ferniss, lakk o. l.,
3. næringsdrivende (farvehandlere o. l.), som skal anvende spiritusen i egen bedrift til fremstilling av politur, ferniss, lakk o. l. til salg i ferdigblandet stand i partier på mindre enn 50 liter efter meddelt salgsrett fra fylkesmannen.

Bevilling til avgiftsfrihet for spiritus til de under punkt 1 nevnte øiemed, hvortil spiritusen benyttes i ublandet stand, må under enhver omstendighet betinges av, at spiritusen denatureres med metylalkohol og pyridinbaser, mens spiritus til de under punktene 2 og 3 omhandlede formål kan tilstedes denaturert med terpentinolje eller råpetroleumsdestillat.

Der vil dog ikke være noget til hinder for, at der som denatureringsmiddel for spiritus til det under punkt 2 nevnte øiemed tilstedes anvendt metylalkohol og pyridinbaser, om så måtte ønskes av bevillingsansøkerne.

Det bemerkes i denne forbindelse, at der til utlevering av spiritus, denaturert med metylalkohol og pyridinbaser, ikke vil utkreves spesiell avgiftsfrihetsbevilling, når spiritusen i et kvantum av under 50 liter skal uttas til bruk i egen bedrift eller skal anvendes til salg i partier på mindre enn 50 liter. I førstnevnte fall vil nemlig den av politiet utferdigede kjøpetillatelse tjene som legitimasjon ved den avgiftsfrie utlevering, mens spiritusen i det annet tilfelle vil kunne fås utlevert mot forevisning av den av hr. fylkesmannen i henhold til brennevinstilvirkningslovens § 37 meddelte salgsrett, jfr. departementets rundskrivelse av 10 mars 1909.

De bevillinger til avgiftsfrihet, som efter ovenstående måtte bli meddelt av hr. fylkesmannen, bør knyttes til et bestemt kalenderår samt til en nærmere begrenset mengde spiritus med angivelse av det øiemed, hvori spiritusen skal benyttes, og det denatureringsmiddel, som skal anvendes. Bevillingen, som bør forbeholdes å kunne tilbakekalles når som

8 oktbr. helst, blir for øvrig å gi under henvisning til de vilkår, som er fastsatt i de av departementet under 12 september 1908 med senere forandringer utferdigede «Bestemmelser angående fritagelse for avgift eller toll av brennevin, som ikke skal anvendes til drikk.»

Angående utøvelsen av den her tillagte bevillingsmyndighet skal for øvrig bemerkes, at ifølge brennevinstilvirkningslovens § 35 må avgiftsfrihetsbevilling i almindelighet ikke meddeles forretningsdrivende, der forhandler drikkebrennevin eller annen under anvendelse av brennevin tilberedt vare, til hvis fremstilling bruken av skattefritt eller lavere beskattet brennevin ikke er innrømmet. Som følge herav vil bevilling ikke kunne meddeles bl. a. apotekere, og heller ikke drogeriforretninger og lignende, som driver omsetning med alkoholholdige toalettvann, parfumer m. v.

Heller ikke må sådan bevilling gis for spiritus til fremstilling av såper, toalettvann, kosmetika og lignende, idet tollsatser for disse varers vedkommende er fastsatt under hensyn til, at der til varenes fremstilling er anvendt beskattet brennevin.

I tvilstilfelle bør for øvrig saken under enhver omstendighet først forelegges departementet.

Bevillinger til avgiftsfri utlevering av denaturert spiritus i større mengder enn 2000 liter, samt av udenaturert spiritus eller av spiritus, denaturert på annen måte enn foran nevnt, (f. eks. bensoldenaturert spiritus for læger, sykehus, tannlæger, dyrlæger, jordmødre og lignende) blir fremdeles som hittil å meddeles av departementet.

Over de av hr. fylkesmannen i henhold til det ovenstående meddelte avgiftsfrihetsbevillinger bes efter utgangen av hvert kalenderår avgitt opgave til departementet.

Man sender med en del avtrykk av de foran nevnte bestemmelser av 1908 med forandringer senest av idag, idet et avtrykk av bestemmelsene forutsettes vedlagt vedkommende bevillinger. Ytterligere oplag av disse bestemmelser vil fås ved rekvisisjon til departementets 3dje tollkontor, og man går ut fra, at henvendelse herom skjer så vidt betimelig, at oplaget ved hr. fylkesmannens kontor vil være tilstrekkelig til enhver tid.

Man skal be politimyndighetene og mulig andre interesserte i hr. fylkesmannens embedsdistrikt gjort bekjent med innholdet av denne rundskrivelse.

8 oktbr.

Rundskrivelse fra Finans- og Tolldepartementet til overkontrollørene for brennevins-, etyleter- og øltilvirkningen. Ved tilleggslov av 25 juni 1926 til brennevinstil-

virkningsloven er bl. a. lovens § 2, siste ledd, samt 8 oktbr. §§ 14, 34 og 37 undergitt visse forandringer.

Angående de skjedde endringer skal departementet be-
merket følgende:

Efter en ny bestemmelse under § 2, siste ledd, er inne-
haver av bevilling til tilvirkning eller omdestillasjon av
brennevin pliktig til å føre fullstendig og korrekt regnskap
over sin virksomhet, hvis han ikke allerede har sådan plikt
etter annen lovbestemmelse. Forretningsbøkene med bilag
samt de av bevillingshaveren førte opgaver over tilvirket, om-
destillert og avhendet brennevin skal efter paragrafavsnittets
nuværende ordlyd til enhver tid være tilgjengelig foruten for
den offentlige brennevinskontroll også for politiet.

Ved § 14, slik som paragrafen nu lyder, fastslås den
samme forpliktelse for bruker av brennevinsdestillasjon som
for bruker av brenneri til å stille til kontrollvesenets råd-
ighet et eget i eller ved anlegget beliggende værelse. Sådan for-
pliktelse kan efter Finansdepartementets bestemmelse også
pålegges eiere av oplag for brennevin, som helt eller delvis
fritas for avgift eller toll. Angående beskaffenhet, utstyr,
renhold, opvarmning samt belysning m. v. av kontrollværel-
set gjelder de samme bestemmelser som før.

§ 34 hjemler i sin endrede form Finansdepartementet
adgang til å overføre til fylkesmennene i den utstrekning og
på de betingelser, som det måtte bestemme, den departementet
i paragrafen tillagte myndighet til å bevilge fritagelse for av-
gift eller toll av brennevin eller derunder henførte varer, der
ikke skal anvendes til drikk.

Ifølge § 37 kan salg av denaturert brennevin i partier
på 50 liter eller mere nu alene foretas av den, som Kongen gir
bevilling dertil.

Med hjemmel i den nye bestemmelse under § 34 har
departementet idag bemyndiget fylkesmennene til fra og med
1 november iår og inntil videre å meddele bevillinger til av-
giftsfrihet for brennevin til teknisk og lignende bruk, når det
pågjødende kvantum brennevin for den enkelte bevillings-
havers vedkommende ikke overstiger 2000 liter pr. år, og
brennevinet denatureres med metylalkohol og pyridinbaser,
eller — efter departementets nærmere bestemmelser herom —
med terpentinolje eller råpetroleumsdestillat. Man henviser
nærmere herom til en rundskrivelse, som departementet idag
i sakens anledning har tilstillet fylkesmennene, og hvorav
en del avtrykk følger vedlagt.

Man skal be de interesserte bedrifter samt kontroll-
betjeningen i Deres distrikt gjort bekjent med de nye bestem-

8 oktbr. melser. Navnlig forutsettes kontrollbetjeningen instruert angående utlevering efter ovenstående av denaturert brennevin mot fylkesmennenes bevilling som legitimasjon.

8 oktbr. **Bestemmelser** angående fritagelse for avgift eller toll av brennevin, som ikke skal anvendes til drikk.

(Gitt av Finans- og Tolldepartementet den 12 september 1908, 14 juni 1911, 25 januar 1915, 29 november 1919, 28 april 1921 og 8 oktober 1926 i henhold til lov av 15 august 1908 § 39.)

1. Bevilling til å erholde utlevert brennevin uten erleggelse av avgift eller toll kan gis til personer, institusjoner eller bedrifter, som selv skal anvende brennevinet til industrielle formål, desinfeksjon, videnskapelig bruk o. l., eller til næringsdrivende, som skal forselge brennevinet eller dermed blandede eller tilberedte varer. Bevillingen gis i almindelighet for inntil ett kalenderår ad gangen, for en begrenset mengde og til et bestemt formål, og den kan når som helst tilbakekalles. Bevilling til læger og hospitaler, som skal benytte brennevinet til desinfeksjon, kan gis for inntil 3 år ad gangen.

Bevillingsmyndigheten tilligger Finansdepartementet. Fylkesmennene er imidlertid av departementet bemyndiget til inntil videre å meddele sådan bevilling, når brennevinsmengden for den enkelte bevillingssøkende ikke overstiger 2000 liter pr. år, og brennevinet denatureres med metylalkohol og pyridinbaser eller — efter departementets nærmere bestemmelse herom — med terpentinolje eller råpetroleumsdestillat.

2. Ansøkninger om sådan bevilling skal inneholde opplysning om, i hvilket spesielt øiemed brennevinet aktes anvendt, den mengde brennevin, som ønskes utlevert og hos hvem det tenkes anskaffet, eller forsåvidt det skal innføres direkte til søkeren, over hvilket tollsted innførselen skal finne sted. Ansøkningene inngis — forsåvidt angår næringsdrivende, som skal anvende brennevinet til teknisk bruk, eller som skal selge det eller dermed blandede varer — gjennom vedkommende politimyndighet til fylkesmannen, som forsåvidt han ikke selv kan meddele bevilling, sender ansøkningene til departementet. Andragender fra læger, tannlæger, hospitaler o. l. sendes derimot direkte til departementet, når undtas jordmødre i landdistriktene, som bør innsende sine andragender gjennom vedkommende distriktslæge. Andragender fra dyrlæger innsendes til departementet gjennom Direktøren

for Det civile Veterinærvesen. For de næringsdrivendes 8 oktbr. vedkommende må ansøkningsen inneholde erklæring om, hvorvidt de forhandler drikkebrennevin eller annen under anvendelse av brennevin tilberedt vare, til hvis fremstilling bruken av skattefritt eller lavere beskattet brennevin ikke er innrømmet.

3. Forinnen brennevinet utleveres, skal det såvidt gjørlig denatureres. Brennevin, bestemt til forhandling i ublandet tilstand, denatureres ved tilsetning av $2\frac{1}{2}$ volumprocent av en blanding bestående av 4 vektdeler metylalkohol og 1 vektdel pyridinbaser. Brennevin, bestemt til fremstilling av politur, ferniss o. l., denatureres i almindelighet med $\frac{1}{2}$ pct. terpentinolje eller med 1 vektpct. råpetroleumsdestillat, og brennevin, bestemt til bruk for læger og hospitaler, med $\frac{1}{4}$ pct. bensol eller $\frac{1}{4}$ pct. råpetroleumsdestillat. For øvrig treffer departementet i hvert enkelt tilfelle bestemmelse om denatureringsmidlet.

4. Utleveringen og denatureringen av brennevinet foregår ved kontrollvesenet, når brennevinet er av innenlandsk tilvirkning, og ellers ved tollvesenet. Omkostningene ved denatureringen, derunder godtgjørelse til den eller de funksjonærer, der foretar samme, utres efter departementets nærmere bestemmelse av leverandøren eller i tilfelle importøren av brennevinet, som også har å skaffe tilveie de til denatureringen nødvendige kar. Av denatureringsmidlene erholdes metylalkohol og pyridinbaser samt råpetroleumsdestillat hos tollvesenet. De øvrige denatureringsmidler anskaffes direkte av den, som plikter å svare omkostningene ved denatureringsforretningen, men må, forinnen de anvendes, godkjennes av den eller de funksjonærer, som foretar denatureringen.

5. Forat brennevin skal kunne erholdes denaturert eller utlevert udenaturert uten erleggelse av avgift eller toll, må det ikke ha nogen som helst tilsetning eller eiendommelig lukt og heller ikke vise en alkoholstyrke av under 94 pct.

6. Ved denatureringen eller brennevinets utlevering skal skriftlig autentisk meddelelse om bevillingen fremlegges. Bevillingshaveren skal derhos avgi skriftlig erklæring om, at det utleverte brennevin utelukkende skal anvendes overensstemmende med den gitte bevilling. Denne erklæring tillikemed bevillingsdokumentet besørges derpå, efterat forretningen av kontrollvesenet eller tollopsynet er behørig bokført og notert på bevillingsdokumentet, vedlagt vedkommende regnskap som legitimasjon for brennevinets utlevering uten erleggelse av avgift.

7. Over denaturert brennevin, bestemt til videre salg, og over brennevin, bestemt til fremstilling av politur, ferniss o. l.,

8 oktbr. når det er denaturert med terpentinolje, råpetroleumsdestillat eller et lignende svakere denatureringsmiddel, må bevillingshaveren føre en paginert, gjennomdratt og av vedkommende politimyndighet autorisert bok, hvori tilgang og avgang innføres med nøiaktig anførsel av liter-tall. Denne bok, som til enhver tid skal være ført a jour, innrettes i overensstemmelse med nedenstående skjema.

8. Skal brennevin, denaturert med terpentinolje eller råpetroleumsdestillat eller med metylalkohol og pyridinbaser, forsendes til sted, beliggende utenfor det, hvor det utleveres, må forsendelsen skje i kar, som forsynes med tollvesenets eller kontrollvesenets plombering eller forsegling, og underretning derom meddeles til vedkommende politimyndighet på mottagelsesstedet.

Er brennevinet denaturert med terpentinolje eller råpetroleumsdestillat, tilkaller mottageren vedkommende politimyndighet, som derpå bryter forseglingen og undersøker, om innholdet er i orden, samt meddeler bevidnelse herom til avsendelsesstedets toll- eller kontrollvesen.

Er brennevinet denaturert med metylalkohol og pyridinbaser, sender mottageren til avsendelsesstedets toll- eller kontrollvesen bevidnelse om brennevinets mottagelse, ledsaget av opplysning om den funne vekt og om forseglingens stand. Er ikke vekt og forsegling i orden ved mottagelsen, meddeler han derhos underretning herom til vedkommende politimyndighet.

9. Kun brennevin, denaturert med den i post 3 omhandlede blanding av metylalkohol og pyridinbaser, kan forselges videre uten ytterligere tilsetning, mens brennevin, bestemt til tillavning av andre varer og svakere denaturert, kun må avhendes efter å være tilsatt minst 10 vektprocent lakk, skjellakk, gummi eller dermed beslektede stoffer — i mindre partier enn 50 liter, dog alene av dem, som er meddelt særskilt rett til sådant salg.

10. Brennevin, som ikke er fullstendig denaturert (med metylalkohol og pyridinbaser), opbevares av bevillingshaveren under lås, således at kun han selv eller en av ham dertil spesielt befullmektiget har adgang til samme. Alt brennevin skal såvidt gjørlig opbevares i de samme kar, hvori de er mottatt.

11. Politiet har minst en gang hvert halvår å undersøke, om den i post 7 nevnte bok er ordentlig ført, og om beholdningen stemmer med boken. Innberetning om undersøkelsen avgis til departementet gjennom fylkesmannen. I denne gjøres spesielt rede for, hvorvidt det er grunn

For hver undersøkelse er en bevillingshaver pliktig å betale inntil kr. 4,00 foruten i tilfelle sedvanlig skyss- og kostgodtgjørelse, hvilken betaling erlegges ved på-
krav i henhold til en av vedkommende politimyndighet
utferdiget beregning, som kan forlanges forelagt departe-
mentet til revisjon.

12. For bevillingshavere, som er tilstått rett til forhandling av denaturert brennevin og av spiritusholdig politur, ferniss o. l. i mindre partier enn 50 liter, blir foranstående bestemmelser å anvende med de modifikasjoner, som måtte flyte av de for nevnte forhandling gjeldende bestemmelser.

For fritagelse av avgift eller toll av brennevin, bestemt til tilvirkning av eddik, etyleter og krutt, gjelder de derom utferdigede særlige bestemmelser.

År og dag	Anskaffet denatur- erskett brennevin		Anvendt eller solgt	
	Liter	Styrke ved 15° celsius	Liter	Tid

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 9 oktbr. til lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, annet ledd samt den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

Ved kjøring med motorvogn eller motorsykkel på hovedveistrekningen Berger bro — forbi innkjørselen til Berger gård i Strømm herred, Vestfold fylke, må hastigheten ikke overstige 25 km. i timen.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvor meddeles, at 12 oktbr. departementet i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med endringslov av 1 juli 1926 og kongelig resolusjon av 25 april

12 oktbr. 1924 har stadfestet den av Hønefoss bystyre i møte den 29 september d. å. besluttede forandring av § 2 i lukningsvedtekten for Hønefoss, således som denne lyder efter stadfestelse av 8 mars d. å.

Forandringen trer i kraft fra og med 1 november 1926.

Vedtektens § 2 har i sin endrede form følgende lydelse:

§ 2. For utsalgssteder i portrum eller på andre steder i fri luft, eller hvor man kun selger de i handelslovens § 18 nevnte frihandelsvarer samt tobakk og cigarer, er den almindelige lukningstid kl. 7,30.

3. juledag lukkes kl. 5 em., 1 og 17 mai kl. 1 em. Påskeaften, pinseaften, St. Hansaften, nyttårsaften og julaften skal lukning finne sted som for de i § 1 nevnte utsalgssteder.

Faller 2 eller 3 søn- og helligdager umiddelbart etter hinannen, skal det være tillatt for melk- og fløteutsalg å holde åpent den 2nen eller 3dje av disse dager fra kl. 8 til 10 formiddag.

Ellers skal også disse utsalgssteder holdes lukket hele dagen på søn- og helligdager.

15 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i medhold av lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1923 bestemmes:

Punkt 5 i kongelig resolusjon av 1 februar 1924 forandres således at de i resolusjonen omhandlede beretninger fra reseptkontrollen til Socialdepartementet herefter blir å sende hvert kvartal istedenfor som i nevnte punkt bestemt hver måned.

15 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes: I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Surnadal herred, Møre fylke, i møte 23 august 1926 om nye almindelige helseforskrifter for herredet, epidemiforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk skifter bopel. II. De ved kongelige resolusjoner av 6 desember 1890 og 14 mai 1914 approberte almindelige helseforskrifter for Surnadal samt de ved kongelig resolusjon av 17 september 1900 approberte forskrifter til forebyggelse av ondartede smittsomme sykdommers utbredelse og den ved kongelig resolusjon av 21 oktober 1903 for samme herred approberte forskrift om meldeplikt når en tuberkuløs syk forandrer bopel, — opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i helsekretser 15 oktbr.
svarende til skolekretsene med en eller flere tilsynsmenn,
valgt blandt medlemmer av helserådet.

Tilsynsmennene har hver i sin krets å føre tilsyn med
gjennomførelsen av herredets helseforskrifter. Tilsynsmen-
nene velges i første møte av helserådet, efterat nytt herreds-
styre har begynt sin virksomhet, og fungerer for valgperioden.

Bygningsvesen.

§ 2. Ved opførelse eller påbygning av bolig som er be-
stemt til varig opphold for mennesker, eller av uthus til sådan
bolig, skal anmeldelse derom gjøres til vedkommende tilsyns-
mann. Følgende blir da av ham sammen med helserådets
ordfører å påse iaktatt:

1. Avstanden mellom våningshus og matbod på den ene
side og privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjærkre
på den annen side må ikke være mindre enn 10 meter.
2. Bebyggelsen skal ordnes således at der kan komme så
meget sol til beboelsesrummene, som den til rådighet stå-
ende plass gir anledning til.
3. Matjorden skal fjernes fra hustomten. Denne skal være
tørr og ved tilstrekkelig avgrøftning og avledning be-
skyttes mot overvann og mot grunnvann til sådan dybde,
som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig. På tun og
gårds plass skal fordypninger utfylles, så at der ikke dan-
nes vann- eller sølepytter.
4. Våningshus som er bestemt til varig opphold for menne-
sker skal opføres på undermur av gråsten eller betong
av minst 30 cm. høide over jorden. Undermuren skal
være tett, og forsynt med minst 2 trekkhull hvert minst
150 cm.² stort. Over grunnmuren skal der legges isola-
sjonsbelegg. Hvor der ikke er kjeller må der mellom
gulvet i 1. etasje og jordoverflaten være minst 60 cm.
avstand.
5. Gulvet i nederste etasje skal være dobbelt og forsynt med
tørr fyll mellom gulvene.
6. Ethvert beboelsesrum som ikke har skråtak skal være
minst 2,50 m. fra gulv til loft.
7. Når loftsrums innres med skråtak og aktes benyttet til
beboelse, skal den minste tillatte høide ved skråtakets
laveste del være 1,50 m. Fra skråtakets høieste del skal
der være minst 2,50 m. til gulvet.
8. I ethvert beboelsesrum skal der være minst 1 vindu som
kan åpnes. (I eldre beboelsesrum, som ikke har noget
vindu som kan åpnes, skal minst 1 sådant anbringes

15 oktbr. innen 1 år etterat disse forskrifter er blitt approbert). Vindusflaten i et beboelsesrum må ikke være mindre enn 1/10 av gulvflaten.

9. Kjellere skal være tørre, rene og luftige.

10. Kjellere skal ha vindu eller annen åpning, som kan brukes til luftveksling.

11. For kjellerrum som benyttes til beboelse, handel eller verksted skal følgende bestemmelser gjelde:

a. Høyden fra gulv til loft skal være minst 2,50 m. Overkanten av jorden på husets utside må ingensteds stå mer enn $1\frac{1}{4}$ m. høiere enn kjellerens gulv. Ytterflaten av veggene skal være skilt fra jorden ved en 60 cm. bred luft- og lysgrav, som skal gå minst 20 cm. dypere ned enn kjellergulvet og være godt drenert.

b. Grunnen under sådant kjellerrum skal være drenert og fylt med et minst 20 cm. høit lag av pukken. Gulvet skal være dobbelt og fylt med tørr fyll. Det underste gulv skal være av vanntett stoff, asfalt, cement eller lignende; det øverste skal være et minst $6\frac{1}{2}$ cm. tykt, godt sammenploiet tregulv. Rummet skal være forsynt med ovn og friskluftsventilasjon etter helserådets nærmere anordning.

c. Rummet skal ha minst 1 vindu, som kan åpnes. Vindusflaten skal være minst 1/10 av gulvflaten.

§ 3. Hvis der jevnlig skjer ansamling av vann i en kjeller, skal helserådet ha rett til å påby sådan drenering av grunnen at kjelleren kan holdes tørr.

§ 4. Dersom der i beboelsesrum benyttes kokeovn skal der anbringes hensiktsmessig innretning til bortledning av dampen.

§ 5. Helserådet kan påby utflytning fra bolig eller rum som av mangel på tilstrekkelig lys eller luft, ved fuktighet, urenslighet eller overfylling med beboere har vist sig å være bestemt skadelige for sundheten.

§ 6. Hester, kjøer, svin, får, geiter, fjærkre eller kaniner må ikke huses inne i beboelsesrum eller i rum, som benyttes som opbevaringssted for matvarer, og der må fra dyrenes oppholdssted ikke kunne ske tilsig til noget sådant rum eller til brønn, bekk eller annet sted, hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr eller tas vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

Avfallsstoffer.

§ 7.

1. Til ethvert våningshus skal der innrettes et privet med minst et avlukke for hver 12 personer. Det må ligge

minst 10 m. fjernet fra eget eller andres våningshus og 15 oktbr. matbod samt fra offentlig eller felles privat vei.

2. Fra privetet må der ikke kunne skje tilsig hverken til noget av de nevnte steder eller opkomme, brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann for mennesker eller husdyr eller vann til annet husbruk, og heller ikke til vann som brukes i bedrift, som omsetter eller tilbereder nærings- og nytelsesmidler.

3. Ved bygninger og steder hvor der jevnlig samles mange mennesker f. eks. ved kommunelokale, kirke, bedehus, skoler, verksteder, ungdomslokaler, eller andre forsamlingslokaler, skal der være priveter og urinsteder, særskilt for hvert kjønn og av sådan størrelse og innredning som helserådet for hvert bestemmer.

4. Priveter og urinsteder skal alltid holdes tilbørlig rene. Privetbinger skal være innklædd og påfylles strømidler så ofte og i sådan mengde at ekskrementene holdes tildekket. Bingene skal tømmes minst 2 ganger årlig og ellers når helserådet av sanitære grunner krever det.

5. Privet kan anbringes i egen bygning eller i annen uthusbygning i kortere avstand enn 10 m. fra våningshus, matbod og vei hvis der innrettes frostfritt vannklosett eller (annen) klosettinnretning med flyttbar beholder. Følgende skal da iakttas: Privetet skal ha tette vegger og dør som kan holdes ordentlig igjenlukket. Det skal ha vindu, som kan åpnes til fri luft, og være forsynt med luftpipe. Åpningen i sætet skal være forsynt med tilhengslet lokk. Brukes flyttbar beholder skal den stå på tett muret underlag og må ikke være synlig utenfra. Det skal jevnlig påfylles et strømiddel i så tilstrekkelig mengde at ekskrementene tildekkes. Beholderen skal tømmes før den blir $\frac{3}{4}$ full og efter hver tømnning gjøres ordentlig ren.

6. Istedenfor i egen privetbygning kan klosettrum innrettes inne i våningshus såfremt følgende iakttas:

a. For klosettinnretninger med flyttbare beholdere (ikke vannklosett): Klosettrumets gulv skal være cementert, asfaltert eller forsynt med annet lignende hårdt og vanntett beleg. Loftet og veggene skal være murpusset eller cementert. Rummet skal være forsynt med vindu som kan åpnes ut til fri luft og med luftpipe, som skal gis utmunning over våningshusets tak. Der må ikke være umiddelbar adgang til klosettrumet fra beboelsesrum, kjøkken, rum, hvor matvarer oppbevares eller fra innelukket entré, hvortil fører dør fra noget av disse rum.

15 oktbr. b. For frostfritt vannklosett: Som under a. anført, dog fordres ikke cementert eller asfaltert gulv eller murepussede vegger, heller ikke fordres vindu ut til fri luft. Gulvet gjøres av godt sammenpløiede bord. Veggene paneles.

c. I begge de under a. og b. anførte tilfelle må innretningsplan forelegges for og godkjennes av helserådet.

§ 8.

1. Anbringes urinsteder inne i våningshus eller i andre lokaler bestemt til opphold for mennesker, skal de innrettes som foran omhandlet for klosettrum med flyttbare beholdere i våningshus. Anbringes urinsteder annensteds skal helserådets nærmere bestemmelser derom følges.

2. Urinsteder skal gis avløp til kloakk eller annet av helse- rådet godkjent sted. De skal holdes godt rene. Urin- stedet og dets avløp skal alltid innrettes således at der ikke skjer tilsig derfra til våningshus, matbod, offentlig eller privat vei, eller til brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrift som om- setter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

§ 9.

1. Sjøppel, feieskarn eller annet avfall så vel fra beboelses- hus som fra bedrifter skal enten brennes, samles i tette med lokk forsynte kasser, legges i kompost eller bort- bringes til sted som dertil måtte være anvist av helse- rådet. Brukes kasser skal de tømmes og rengjøres før de blir helt fulle.

2. Komposter eller andre oplag av avfall eller gjødnings- stoffer må ikke legges nærmere allfarvei, beboelseshus eller matbod enn 10 m. De skal alltid holdes vel til- dekket med jord og de skal anlegges således at derfra ikke skjer tilsig til brønn, bekk eller annet sted, hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

3. Ådsler skal enten brennes eller nedgraves på et avsides sted, minst 1 meter under jordoverflaten.

§ 10. Fra uthus eller bedrift må der ikke skje tilsig av gjødsel eller andre illeluktende eller forråtnende stoffer til vann, som benyttes som foran nevnt, heller ikke til offentlig eller privat vei og ikke til nabos eiendom uten hans tillatelse.

§ 11. Enhver vask hvori tømmes kloakkvann skal være forsynt med vannlås.

§ 12. Transport av gjødsel og avfall på offentlig vei skal foregå på sådan måte at intet av betydning spilles.

I tettere bebyggede strøk og på marker, som har helling til 15 oktbr. brønn, bekk eller annet sted, hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler skal gjødningsstoffene enten hurtigst mulig nedmuldes eller tildekket med jord. Privetgjødning må ikke opplegges eller spredet nærmere brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas vann til bruk som foran nevnt enn 10 m. og annen naturlig gjødsel ikke nærmere enn 5 m.

Drikkevann.

§ 13.

1. Brønn, bekk eller annet vann hvorfra der tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift, som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler, må ikke forurenset på nogen som helst måte. Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann tatt fra sted, som ligger privet, urinsted eller gjødseleoplager nærmere enn 10 m. eller som har tilsig derfra.
2. Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes mot overvann ved en cementert kant eller en kant av stampet lere over jorden; de skal tømmes og renses, minst 1 gang hvert år. Renvannsbrønner som ikke er større enn 2 m. på hver kant skal være stensatt eller på annen måte klædd på sidene, overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.
3. Cisterner for regnvann til bruk som foran nevnt skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten i omkretsen; de skal være overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

Bedrifter.

§ 14. Ved anlegg av bedrift som helserådet antar kan volde sanitære ulemper skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet før driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art, også de som er igang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at nogen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sundhetstilstand, enn det nødvendig flyter av dens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg som helserådet gir for å forebygge den sanitære fare.

Nærings- og nydelsesmidler.

§ 15.

1. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte ovedras bedervede eller sundhetsskade-

- 15 oktbr. lige nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruks-
gjenstander som kan være skadelige for sundheten fordi
de inneholder giftige bestanddeler.
2. Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som
er tilsatt noget stoff som av helserådet anses skadelig
for sundheten, eller som er skikket til å skjule at ved-
kommende vare er bedervet.
 3. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle, der enten er eller
gir mistanke om å være opstått ved nydelse av bedervede
eller forfalskede næringsmidler skal av tilsynsmannen
eller i tilfelle av den behandlende læge uopholdelige an-
meldes til helserådets ordfører med opgivelse av sykdom-
mens formodede årsaker og andre fornødne opplysninger.
 4. Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet
forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som
kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir
iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning,
behandling, opbevaring eller forsendelse.
 5. Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf be-
rettiget til å fordre utlevert de nødvendige prøver, som
eierne dog kan kreve betalt, efter almindelig pris, hvis
det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor ved-
kommende vare.
 6. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdra-
gelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet
fra eller selges fra steder hvor der forekommer tilfelle
eller finnes nogen bacilleutskiller av farlig smittsom
sykdom, som kan utbres med varene.
 7. Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride
inn på heserådets vegne, men han må snarest mulig fore-
legge saken for heserådet. Dette kan beslutte at varer
som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen
måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekost-
ning.

Fjøsstell.

§ 16.

1. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet.
Storrenghøring minst en gang om året: Vaskning av
gulv, vegger, tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt
vann og utluftning med gjennemtrenk i flere dager.
2. Kjørene skal holdes rene.
3. Melkekar og melk må behandles med den største rens-
lighet.
4. I ethvert fjøs skal der være en vaskevannstol med vaske-
fat, såpe, og rent håndklæ.

5. Den som melker skal være iført et rent hvitt armforklæ 15 oktbr. og skal før melkningen såpevaske sine hender og vaske eller tørre av koens jur og spener med en ren hvit klut.
6. Melken må snarest bringes ut av fjøset.

Melk må ikke opbevares i beboelsesrum. Kan dette ikke undgås må de kar hvori den opbevares være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk opbevares i soverum eller i rum hvor syke opholder sig.

7. Ved sykdom blandt besetning (herunder innbefattet også lettere sykdommer som jurbetendelse og diarrhoe) eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses og forholdet meldes til nærmestboende helserådsmedlem, som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.
8. Kjøtt av syke dyr må ikke frembys til salgs uten, at det er undersøkt av autorisert dyrlæge og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som anvendelig til menneskeføde.

Meierier og ysterier.

§ 17.

1. Meierier og ysterier som herefter åpnes og åpnes pånytt etter å ha vært nedlagt skal anmeldes for å godtas av helserådets ordfører, hvis avgjørelse kan appelleres til det samlede helseråd.
2. De rum hvor melk og melkeprodukter omsettes og bearbeides skal være lyse og vel ventilert. Gulv og vegger, tak og disker skal holdes i slik stand, at de lett kan holdes rene ved vask. Disker og gulv må vaskes omhyggelig hver dag; vinduer og dører minst hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Måleredskaper og kar må være rene.
3. Tobakksrøking og spytning i lokalene er forbudt. For betjeningen må der være vaskeservant, såpe og rene håndklær.
4. Betjeningen skal under arbeidet være iført helt hvitt forklæ. Kvinnene skal også ha hvitt hodetøi som dekker håret.
5. Melk og melkeprodukter må ikke opbevares sammen med annen vare som kan gi dem usmak, forurensning eller bederve dem.
6. For meierier og ysterier hvortil er knyttet utsalg for melk og melkeprodukter gjelder også hvad der er anført i helseforskriftenes § 20 (forskrifter for butikker).
7. I ethvert meieri og ysteri skal et eksemplar av disse forskrifter være opslått.

15 oktbr.

Forskrifter for bakerier.

§ 18.

1. Bakerier eller rum der står i åpen forbindelse hermed må ikke benyttes som sovested. Gulv, vegger og tak skal være i slik stand, at de lett kan vaskes. Hver dag efter endt arbeide, skal gulvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Under rengjøringen må bakverk omhyggelig tildekkes eller fjernes.
2. Bakeribedriften uvedkommende gjenstander som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrummene eller hindre disses rengjøring må ikke finnes i bakeriet eller de rum, som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjear og matspann eller lignende opbevares i arbeidsrummene, likeså litt gangklær.
3. Trau, bord, hyller, plater, fjeler o. s. v. må daglig gjøres rene. De må ikke brukes til å sitte på.
4. Smør, melk o. s. v. må opbevares i rene tildekkede kar.
5. Melsekker skal avbørstes omhyggelig før innholdet tømmes i bakertrauet.
6. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså å henlegge tobakk, piper og fyrstikker. Spytning er forbudt.
7. Under sitt arbeide må bakerne være iført egen ren hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet, og som vaskes minst 1 gang ukentlig.
8. I bakeriet skal der være vaskevannsstell, såpe og rene håndklær.
9. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig underarmer og hender umiddelbart før og efter deig- og brødlagningen. Likeledes vaskes hendene efter bruk av klosettet.
10. Ombæring og tilbringelse av brød og annet bakverk skal skje i rene kurver og kasser, som er lukket eller forsynt med overbygging eller tett fastbundet ren presenning.
11. I ethvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være opslått.

Forskrifter for slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

§ 19.

1. Slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg må ikke innres eller tas i bruk før de er anmeldt til helserådets ordfører og godkjent av ham. Hans avgjørelse kan bringes inn for det samlede helseråd.

2. Ethvert rum der benyttes til slaktning, skal være rum- 15 oktbr.
melig, lyst og godt ventilert og skal ha tette vegger, olje-
malt i lys farve. Gulvet må være tett, av betong, sten,
cement eller annet av helserådet godkjent materiale, som
lett kan holdes rent. Gulvet skal ha fall til kloakken,
som må være forsynt med rist. Vann skal være innlagt
i rummet. Det skal spyles efter hver slaktning.
3. Gulv, tak og vegger skal holdes omhyggelig rene. Det
samme gjelder også alt inventar og de redskaper som
brukes til slaktning. Når redskapene ikke blir brukt
skal de være anbragt slik at de lett kan kontrolleres.
4. Binge må ikke gå inn under slaktebua eller noget rum,
som tjener til ophengning av kjøtt eller rensning av
tarmer eller står i åpen forbindelse med disse rum.
5. Slakteavfall skal straks efter slaktingen fjernes fra
slaktebua og skal opsamles i en tett med tett lokk forsynt
jernkasse, som om sommeren skal tømmes minst 2—3
ganger ukentlig og om vinteren 1 gang. Efter hver tøm-
ning skal den grundig renses. Knokler, talg og huder
må ikke opbevares i slaktebua.
6. De slaktede dyr skal ophenges fritt fra veggen i et sær-
skilt fra slaktebua adskilt rum.
7. I pølsemakeri og kjøttutsalg skal gulv, vegger og tak
være tette, glatte og uten sprekker og der skal være inn-
lagt vann. I pølsemakeri skal gulvet ha fall med avløp
til kloakk. Angående fjernelse av kjøttavfall derfra gjel-
der de under 5 gitte regler.
8. I kjøttutsalg skal bord og disker være belagt med pla-
ter av polert sten eller lignende ugjennemtregelig glatt
stoff.
9. De i slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg beskjeftigede personer skal være iført rent hvitt forklæ med
brystsmekke og forermer som skiftes minst 2 ganger
ukentlig. Vaskevann, såpe og rene håndklær må finnes
i hvert arbeidsrum. Arbeiderne må vaske armer og hen-
der, før de begynner arbeidet. Tobakksrøkning og spyt-
ning på gulvet tillates ikke. Farce, kjøttdeig samt kjøtt-
mat må til beskyttelse mot fluer være godt tildekket.
10. Publikum forbys å berøre opdelt kjøtt, som er utlagt til
salg i slaktebu og butikk.
11. Til pøselagning og tilberedning av kjøttspiser må bare
anvendes friskt, godt kjøtt. Det er forbudt å tilsette
kjøttvarer stoffer som helserådet anser skadelige for
helsen eller som kan skjule at varene er bedervet.
12. Ovenstående regler skal finnes opslått på et iøinefallende
sted i enhver av stedets slaktebuer, pølsemakerier og
kjøttutsalg.

15 oktbr.

Forskrifter for butikker.

§ 20.

1. Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet. Utenfor inngangsdøren skal der være anbragt fotskraper. Gulv og disker skal daglig gjøres rene. Tørr feining er forbudt, likeså spytting på gulvet. Der skal være et tilstrekkelig antall spyttebakker, hvis bunn skal dekkes med fuktig sagmugg, torv eller lignende. Spyttebakkene skal hver dag gjøres rene og deres innhold brennes op.
2. Butikker hvor der selges melk, fløte eller andre matvarer og rum, hvor melk eller matvarer som skal selges blir bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes som soverum eller kjøkken. Disse butikker skal være forsynt med rent vaskevann, såpe og rene håndklær og de personer som håndterer varene skal jevnlig vaske sine hender.
3. Melk, fløte og andre matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenhet så vel i butikkene som i tilberednings- og lagerrummene. Når det lar sig gjøre skal varene anbringes i vel renholdte tildekkede kar, skuffer, skap med dører, hyller med forheng eller lignende. Vekl- og måleredskaper som benyttes ved handel skal være rene når de brukes. I melkeutsalg må der ikke drives handel med andre varer som kan forurense melken eller gi den usmak. Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller urent papir. Ved omførsel av matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og all annen forurensning.
4. Tobakksrøking er forbudt i butikker hvor der selges matvarer.
5. Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem som de kjøper. Hverken kunder eller betjening må sitte på disker eller annet sted hvor matvarer anbringes. Opslag herom og om forbud mot spytting på gulvet skal finnes på lett iøynefallende sted i butikken.
6. I enhver butikk skal et eksemplar av disse bestemmelser være opslått.

Forskrifter for hoteller, losjiihus, kafeer
o. lign.

§ 21.

1. I ethvert soveværelse tillates kun anbragt så mange, at det på hver person kommer minst 10 m.³ luft. Vindusflaten må utgjøre minst 1/10 av gulvflaten, såfremt ikke bygningskommisjonen med helserådets samtykke anderledes bestemmer. Værelsene skal grundig utluftes hver

dag. Gulvet skal vaskes hver dag. Hovedrengjøring av 15 oktbr. værelsene skal skje minst 4 ganger årlig.

2. Putevar, lakener og overbreddels lerretspose om sådan haves, skal skiftes for hver ny losjerende. Sengklærne forresten skal vaskes eller dampes minst 4 ganger om året, og sengene skal hver dag stå opslått minst 3 timer til utluftning. Ved hver seng skal finnes spyttbakke, som skal tømmes minst en gang daglig. Spyttling på gulvet er forbudt.

3. På værelset skal finnes vannkaraffel og dessuten et glass for hver losjerende. Vaskefat og såpe samt 1 håndklæ for hver person. Dette skiftes rent for hver losjerende.

4. Dersom verten erfarer, at han har eller har hatt personer lidende av smittsom sykdom i losji har han øieblikkelig å melde dette til helserådets ordfører og etterkomme de pålegg, som denne gir ham.

5. Privetet skal hver dag efterses og vaskes. På privetet skal anbringes spyttbakke.

6. I ethvert værelse kan helserådets ordfører forlange et eksemplar av disse regler opslått med angivelse av, hvor mange der har lov å bo på værelset.

7. I kafeer og hoteller skal alle tallerkener, kopper, glass, skjæer og andre spiseredskaper kokes efter å være benyttet, før de påny anvendes til servering for en ny person.

8. De i punkt 7 gitte forskrifter gjelder også for alle ungdomshus o. lign. hvor der leilighetsvis foregår servering.

Smittsomme sykdommer og dødsfall.

§ 22.

1. Når en tuberkuløs hvis sykdom er forbundet med smittefarlig avsondring forandrer bopel skal melding derom gis til helserådets ordfører av den fra hvem den syke flytter og likeså fra enhver som mottar en tæringssyk i forpleining.

2. Når en lærer har grunn til å anta at et skolebarn lider av utøi, skabb eller annen smittsom hudsykdom, skal han sende barnet hjem med skriftlig opfordring til vedkommende i hjemmet om å sørge for at barnet blir befridd for sin hudsykdom eller sitt utøi. Barnet optas ikke på nytt i skolen, medmindre det har helbredsattest fra læge, eller sykdommen åpenbart er stanset og vedkommendes person og klær er forsvarlig vasket. På samme måte skal skolebarn som læreren antar lider av annen smittsom sykdom bli sendt hjem med skriftlig opfordring om at læge må bli rådspurt.

- 15 oktbr. 3. Enhver læge skal være forpliktet til hver måned eller oftere hvis helserådet fordrer det, å tilstille helserådets ordfører en opgave over de av ham (henne) i vedkommende herred iaktatte tilfelle av epidemiske og smittsomme sykdommer.
4. Ved opreden av sykdomstilfelle som der kan være grunn til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal den husbond eller husfar som har gjort anmeldelse derom (i overensstemmelse med lov av 19 mai 1860 om sundhetskommisjoner m. v.) tillike dra omsorg for betryggende avsondring, såvidt omstendighetene tillater. Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstander som de benytter eller som den syke har benyttet de nærmeste dager før sykdommen brøt ut. Matvarer må ikke opbevares i det rum hvor den syke opholder sig.
5. Inntil læge er kommet til stede og har meddelt nærmere forskrifter, må samkvem mellom det sted, hvor sykdommen er optrådt og andre steder innskrenkes til det minst mulige. Navnlig må personer som hører til samme husstand som den syke ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av større antall mennesker. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til det rum hvor den syke opholder sig. Sammenkomster i selskabelig eller annet øiemed som ikke er uopsettelig må ikke avholdes i det smittede hus eller på dets gårdsplass.
6. Når læge er kommet til stede kan han foreløbig treffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstander, som sykdommens beskaffenhet påkrever og omstendighetene tillater. Det må overlates til lægens skjønn efter omstendighetene å meddele forskriftene i skriftlig form. De må i hvert fall nøie efterkommes og er gjeldende til de tilbakekalles av lægen selv eller opheves av helserådet eller dets ordfører.
7. Hvis der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted hvor sykdommen er optrådt må dette straks opheves inntil tillatelse er meddelt av den tilkalte læge.
8. Barn fra den husstand hvor sykdommen er optrådt må ikke søke skolen før tillatelse er meddelt av den tilkalte læge. Forsåvidt sykdommen optrer i lærerens husstand, og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må denne lukkes inntil lægen har gitt nærmere bestemmelser.

9. Så snart meddelelse om de inntrufne sykdomstilfelle og 15 oktbr. de i anledning av samme trufne forføininger er innløpet til helserådets ordfører har denne å treffe de videre forføininger, som efter tilfellets beskaffenhet er nødvendige.
10. Gang-, sengkler og andre gjenstander som har vært brukt av personer som har lidt av smittsom sykdom eller henstått i rum, hvor disse personer har opholdt sig, må ikke avhendes eller overlates andre til bruk før de er rensset efter nærmere bestemmelse av helserådets ordfører.
11. Rum hvor personer lidende av smittsom sykdom har opholdt sig skal også renses efter anvisning av helse-
rådets ordfører.
12. Lik av personer, som er døde av smittsom sykdom uten-
for stedet, må ikke uten helserådets tillatelse og kun
under iakttagelse av de forsiktighetsregler, som dette
måtte bestemme, bringes til stedet.
13. Lik må ikke henligge så lenge, at der ved stank eller
forråtnelse forvoldes ulempe.
14. Efter dødsfall av smittsom sykdom skal sykeværelset, før
det tas i bruk desinfiseres.

Offentlige boksamlinger.

§ 23. Ved utlån av bøker fra offentlig boksamlinger skal følgende iakttas:

1. Bøker må ikke utlånes til personer lidende av smittsom sykdom eller til personer som tilhører husstand innen hvilken der er smittsom sykdom.
2. Hvis en person som har tillåns bøker fra offentlig bok-
samling blir angrepet av smittsom sykdom eller sådan
bryter ut innen den husstand til hvilken han hører, skal
bøkene før de utlånes til andre, desinfiseres overens-
stemmende med § 22, punkt 10.
3. Alle bøker i offentlig boksamling skal 1 gang årlig efter-
ses av den som forestår boksamlingen sammen med ved-
kommende helsekrets' tilsynsmann. Særlig skitne og ut-
brukte bøker skal da kasseres.

Almindelige bestemmelser.

§ 24. Eier eller leier av hus er som sådan ansvarlig for
at alle de plikter opfyldes som påbys i disse helseforskrifter.

§ 25. Fartøier som henligger innen herredet og deres
besetninger er med hensyn til helseforholdene ombord under-
gitt helserådets bestemmelser.

§ 26. Herredsstyret besørger trykt det nødvendige antall
av disse helseforskrifter til utdeling i alle hus innen herre-

15 oktbr. det. Et eksemplar av forskriftene skal være opslått i lokaler som leilighetsvis brukes av større antall mennesker.

§ 27. Avvikelse fra ovennevnte forskrifter kan finne sted men kun med tillatelse av helserådet i hvert tilfelle. I uopsettelige tilfelle kan ordføreren midlertidig dispensere.

§ 28. Det påhviler de forskjellige helsekretsers tilsynsmenn å melde overtredelser til helserådets ordfører.

§ 29. Undlater nogen innen den av helserådet fastsatte frist å treffe de foranstaltninger som ifølge disse forskrifter eller ifølge helserådets lovmedholdig fattede beslutninger påhviler ham, kan helserådet la foranstaltningene utføre på hans bekostning.

§ 30. Overtredelse av disse forskrifter eller de i medhold av dem trufne bestemmelser skal helserådet bevirke påtalt og straffet.

§ 31. Ovenstående helseforskrifter trer i kraft, når de har fått stadfestelse og er behørig bekjentgjort.

15 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til lov av 29 april 1899 om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg med tilleggslover av 18 august 1914, 6 juli 1923 og 1 juli 1926 bestemmes:

1. De vilkår som opstilles for tillatelse til anlegg og drift av privat radiotelegraf og radiotelefonstasjon for almindelig offentlig korrespondanse på Svalbard avfattes inntil videre i overenstemmelse med et fremlagt utkast.

2. Telegrafstyret bemyndiges inntil videre til å meddele tillatelse til anlegg og drift av stasjon på Svalbard som i punkt 1 nevnt.

De i post 1 omhandlede vilkår er sålydende:

I henhold til lov av 29 april 1899 om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg med tilleggslover av 18 august 1914, 6 juli 1923 og 1 juli 1926 samt til kongelig resolusjon av 15 oktober 1926 meddeles herved de vilkår som gjelder for opprettelse og drift av radiostasjon i.....
og tilhørende

1. Stasjonens anleggsplan skal godkjennes av telegrafstyret og må ikke fravikes uten dettes samtykke.

2. Eieren av stasjonen er med hensyn til stasjonens anlegg og drift forpliktet til i alle henseender å rette sig efter de til enhver tid gjeldende internasjonale overenskomster med tilhørende reglementer angående radiotelegrafi og -telefoni som måtte være tiltrådt av Norge og likeledes efter de be-

stemelser angående radiotelegrafi og telefoni samt de for- 15 oktbr.
andringer i nærværende vilkår som måtte utferdiges av Handelsdepartementet eller av telegrafstyret.

3. De bølgelengder stasjonen vil benytte må på forhånd være godkjent av telegrafstyret.

Telegrafstyret har rett til i tjenestens interesse å forlange en hvilken som helst forandring i de bølgelengder som måtte være tillatt anvendt ved stasjonen, enten som en midlertidig eller som en varig foranstaltning ved stasjonens drift.

4. Eieren av stasjonen skal la det være sig maktpåliggende å holde stasjonen i den best mulige stand til sikring av en god ekspedisjon.

5. Stasjonen er forpliktet til å korrespondere med andre radiostasjoner uten hensyn til det apparatsystem som anvendes ved disse, og likeledes til, under iakttagelse av de almindelige norske og internasjonale bestemmelser, å befordre alle telegrammer som ønskes innlevert ved eller sendt til stasjonen.

6. Stasjonen skal befordre all sin trafikk til og fra områder utenfor Svalbard og til og fra bevegelige radiostasjoner, over telegrafvesenets radiostasjon på Svalbard, eller en annen norsk stasjon som telegrafstyret måtte bestemme.

Telegrafstyret kan gi dispensasjon herfra når dette finnes ønskelig av tjenstlige hensyn, eller når det gjelder korrespondanse mellom stasjonen og en bevegelig radiostasjon som tilhører eller er befraktet av eieren av den førstnevnte stasjon.

7. Stasjonen er forpliktet til med absolutt fortrinsrett å motta og besvare nød anrop hvor disse enn kommer fra og i tilfelle videresende så vel nød anropene som den korrespondanse som måtte foranlediges av dem på tilbørlig måte.

8. Stasjonens anropssignal blir.....

9. Stasjonen har rett til å beregne sig en tilleggskakst som dog ikke må overstige øre pr. takstpliktig ord.

Denne tilleggskakst opkreves av stasjonen hos avsenderen for telegrammer fra stasjonen og hos adressaten for telegrammer til stasjonen.

10. Tjenesten ved stasjonen utføres av telegrafist som er i besiddelse av vidnesbyrd fra telegrafstyret om at vedkommende har de kunnskaper og ferdigheter som kreves av det internasjonale reglement som til enhver tid er gjeldende.

Til betjening må det ikke uten samtykke fra telegrafstyret anvendes andre enn norske undersåtter.

Eieren av stasjonen sørger for at telegrammenes innhold ikke kommer til uvedkommendes kunnskap.

Telegrafisten må ha avlagt sedvanlig taushetsløfte.

15 oktbr. 11. Eieren av stasjonen er ansvarlig for de avgifter som faller på viderebefordringen av de telegrammer som avsendes fra stasjonen.

Disse avgifter utbetales til telegrafstyret efter månedlige opgaver umiddelbart efter at disse opgaver mottas.

12. Stasjonen er underkastet den kontroll som måtte anordnes av Handelsdepartementet og skal kunne inspiseres av den eller de funksjonærer som opnevnes dertil av departementet eller av telegrafstyret.

13. Når statshensyn eller andre almene hensyn krever det, kan Handelsdepartementet eller marinestyrelsen helt eller delvis forby befordringen av korrespondanse av hvilken som helst slags ved stasjonen, uten at det herfor skal kunne forlanges nogen erstatning.

I tjenestens interesse kan telegrafstyret eller marinestyrelsen likeledes og med samme virkning forby all korrespondanse fra stasjonen til bestemte tider av døgnet.

14. Hvis disse vilkår brytes, bortfaller adgangen til å befordre almindelig offentlig korrespondanse over stasjonen.

15. Tvist om forståelse av disse vilkår avgjøres med bindende virkning av Kongen.

16 oktbr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet hvori meddeles, at departementet idag har bestemt, at der i de under 1 oktober 1926 utferdigede tilleggsbestemmelser angående innførsel av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) fra Finnland til Norge, dens § 1, settes inn som det 10de offentlige godkjente eksportslakteri i Finnland, hvorfra kjøtt til Norge er tillatt innført:

Ålands Andelsslakteri, Gölby, og at der i dens § 3, punkt 1, in fine, tilføies samt landskapet Åland.

Utgiver: Byråchef Young.